

Inledning. Idag handlar evangeliet om den gode Herden. Vi får veta att han vill leda oss på rätta vägar för sitt namns skull.

1. också andra får måste jag leda

- a) I sitt sammanhang talar Jesus om att han också måste vägleda dem som inte är judar. Han kom visserligen till det judiska folket för att fullborda Guds vilja, men det visade sig att Guds kärlek går över alla gränser. Den söker sig till alla folk. Och bland dem räknas också vi.
- b) Det är lätt att tala om Guds vilja, kärlek men att ta emot den är inte alltid lika lätt. Det finns många människor som knappt vågar tänka tanken att Gud på allvar är intresserad av oss och våra liv.
- c) Alltför många kristna har reducerat tron till ett intellektuellt försanthållande. Det är otillräckligt. Men de goda nyheterna säger oss att den gode herden vill leda alla människor. Han vill komma till oss, uppenbara sig själv som Guds Lamm och gå före oss, mycket påtagliga erfarenheter. Kristna människor behöver dagligen få ta emot och leva av Guds omsorg i sin vardag. Det leder oss till den andra punkten där Jesus säger:

2. de skall lyssna till min röst

- a) Det är inte så att vi människor hör Gud tala till oss ljudligt. Det finns sådana exempel i Skriften, till exempel Samuel eller Paulus, men det är inte det vanliga. Herren har gjort det enklare för oss. Han har låtit skriva ned apostlarnas undervisning. Vi har den i svart på vitt. Som bibelläsare kan vi i söka och finna Guds vilja. Det är sant att inte alla är läsare, men det går att få del av Ordet också på andra sätt.
- b) En av de mer kända teologerna talade gärna och ofta om stor-ordet. Stor-ordet är Herren Jesus. Mellan-ordet är Skriften. Slutligen kommer lill-ordet som är förkunnelsen. Teologi är att studera och analysera sambandet mellan de tre. Det är kyrkans kallelse att lyssna till och följa den gode herden.
- c) Samhörigheten mellan Jesus, Skriften och förkunnelsen ger oss de rätta förutsättningarna för att höra den gode herdens röst. När de tre orden talar ett och detsamma blir tilltalet mäktigt. Det slår an med kraft i den kristnes inre. Det blir till en uppenbarelse. Och det gäller inte bara för vissa kristna utan för alla kristna. ”Mina får känner mig”, säger Jesus.

3. det skall bli en hjord och en herde

- a) Dessa ord har ofta citerats. De har blivit många kristnas bön, men också alltför ofta missuppfattats. Orden handlar inte endast om en organisatorisk enhet även om det borde kunna ordnas. Kristi kyrka är redan en. Det är själva utgångspunkten och ger oss den rätta frimodigheten. ”Vi tror på en, helig, allmänlig kyrka”. Vi tror inte på splittringen utan på enheten. Med svenskt språkbruk kan vi säga; det finns bara en kyrka, men många församlingar.

b) När Gud besökte oss på 1970 och 1980-talen gjorde de kristna stort motstånd. Jag tänker just på ekklesiologin. Svenska kyrkan har sedan århundraden mutat in hela vårt avlånga land. Den har lagt beslag på varje m² och talat om för oss att nya församlingar inte är att tänka på. Svenska kyrkan har avgränsat sig mot andra kyrkor, infört konventikelplakat, slagit sig för bröstet och menat sig gå före andra kyrkor och samfund. Det är en ohållbar hållning.

På 2000-talet har det bara i vårt land bildats hundratals nya församlingar. Våra samfundstidningar har inte rapporterat om det, men Skatteverket kan göra det.

c) Det är dags för oss att inte bara bejaka andra kristna utan också bejaka oss själva och de olika sammanhang vi lever med. I de judiska sammanhanget diskuterades ofta hur många män det behövdes för att bilda en synagoga. De landade i 10. I det sammanhanget säger Jesus: Var två eller tre är synagoge i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

Avsl. Herren Jesus har lovat att leda oss på sina vägar för sitt namns skull. Vi kan höra hans röst och följa honom. På det sättet förenas vi till en hjord under en herde. Ära vare Fadern ...